

[Kaj Poulsen]

få arbejdsministerens opgørelse over, hvad det vil koste efter nettofinansieringsprincippet at fjerne 70 pct.-satsen på efterlønsordningen. Vi har endnu ikke fået noget fyldestgørende svar:

Vi har naturligvis på den baggrund stillet spørgsmål i udvalget, og vi forventer ved udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling at få dokumenteret, at det, ministeren her kræver ind, er for voldsomt.

Det, ministeren har ønsket, er åbenbart, at lønmodtagerne skal have en ekstraskat, som skal bruges til at nedskrive statens under-skud. Vi har fået oplysninger fra forskelligt hold om, hvad en sådan ordning vil koste, men jeg vil godt først og fremmest tage regeringens svar i bilag 18 til lovforslag nr. L 49. Vi havde bedt om at få en opgørelse over, hvad nettofinansieringsprincippet går ud på.

Formanden:

Der er tilsyneladende møde mange steder i salen. Vi må have mere ro i salen.

Kaj Poulsen (S):

Nettofinansieringsprincippet går ud på, at statens bruttoudgifter til efterløn reduceres med deraf afledte besparelser for det offentlige på andre områder som arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp og førtidspension og finansieres af medlemmerne af de enkelte arbejdsløsheds-kasser og af arbejdsgiverne.

Når man går ud fra nettofinansieringsprincippet og ser på, hvad der kommer i stedet for den ordning, som vi nu fjerner, nemlig 70 pct.-satsen, og når man har konstateret, at folk på baggrund af, at satsen efterhånden er blevet så utroligt lav, har søgt over på førtidspension, idet førtidspensionen udgør et højere beløb for den enkelte, så forstår man, hvad der er baggrunden for, at ministeren ikke har lagt nettofinansieringsprincippet til grund for udregningen af denne ordning.

Ministeren anfører i bemærkningerne til ændringsforslaget, at denne ændring vil koste 280 mill. kr., men med de forhøjelser, der er lagt til grund for det, har vi fået forskellige antydninger om, hvad det vil give statskassen: 344 mill. kr., har vi fået oplyst igennem Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke. 344 mill. kr. kræver regeringen ind for at finansiere 280 mill. kr., og det betyder altså, at man på den måde får 70 mill. kr. ekstra ind,

som går ud over, hvad der skal bruges til at finansiere denne efterlønsregulering.

Vi har i udvalget også fået en henvendelse fra Forbundet for Offentligt Ansatte, nemlig Dansk Kommunal Arbejderforbund, hvori det punkt for punkt har gjort op, hvad regeringen vil få ind ved denne ordning. De kommer frem til et lidt andet tal som maksimumstal end det, regeringen kommer frem til, men resultatet er, at ministeren snyder på vægten med 70 mill. kr., en ekstraskat, som er lagt ovenpå.

Vi tilkendegav ved førstebehandlingen af lovforslaget, at vi ønskede at indgå i forhandlinger om at få dette spørgsmål bragt på plads, således at man kunne få en rimelig ordning ud af det, og vi havde håbet, at dette ønske var blevet imødekommet fra ministerens side med en forhandling. Det er det ikke blevet, og det er så baggrunden for, at vi må have alle oplysningerne frem i udvalget.

For som flertallet selv skriver i sit betænkning-bidrag, forudsætter flertallet, at den foreslåede forhøjelse af medlemsbidraget med 0,5 gange dagpengenes størrelse alene dækker den forventede merudgift ved fjernelse af 70 pct.-satsen på 280 mill. kr., og den betingelse er ikke opfyldt, så det må være baggrunden for, at vi får udvalgsarbejde mellem anden- og tredjebehandlingen.

Det vil også betyde, at vi i udvalget får mulighed for at se Landsarbejdsnævnets indstilling til dette ændringsforslag, idet det jo skal have møde på torsdag og vi derefter kan få Landsarbejdsnævnets indstilling til sagen.

Det er en uskik, at ministeren gang på gang fremsætter forslag i Folketinget på en sådan måde, at Landsarbejdsnævnet ikke kan blive hørt. Det fremgår af lovgivningen, at ministeren skal høre Landsarbejdsnævnet, før der foretages ændringer.

Hertil kommer, at vi i udvalget har bedt om at få brevvekslingen imellem Landsarbejdsnævnet og ministeren. Landsarbejdsnævnet har ligeledes på baggrund af, at man er uenig i den måde, reguleringen er udregnet på, bedt om at få et udførligt regnestykke for merudgiften ved forslaget, således at man kan færdigbehandle det. Arbejdsministeriets økonomisk-statistiske konsulent har så sendt et svar, hvoraf det fremgår, at når man har en række tal, som vi formentlig ikke er uenige om, nemlig antallet af efterlønsmodtagere, som overgår til 80 pct.-satsen, så skønnes